

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 39. Viri Apostolici mittuntur in Tartariam & Armeniam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV. A.C. 1318. mum huic urbi Episcopum decrevit Ray-
mundum Attonem Tolosanum Abbatem
ad S. Sernini.

Ibid. p. 138. In Hispania Papa Joannes mense Au-
gusto eodem anno 1318 provinciam Tar-
raconensem dividens conversæ in metro-
polim Cæsaraugustæ subjecit quinque
Suffraganeos ex undecim Tarraconi ob-
noxiiis; cui proin sex tantum reliquit.

Rayn. 1318. *n. 38.* Volebat etiam in Arragonia partiri dice-
ceses; sicut in Gallia fecerat. Sed Ar-
chiepiscopus Tarraconensis ei exposuit,
reditus illarum, si dividerentur, non suf-
fecturos esse ad sustinendam dignitatem
pontificiam.

§. XXXIX.

*Viri apostolici mittuntur in Tarta-
riam & Armeniam.*

Ragn. 1318. *n. 4.* *Sup. l. 90.* *§. 40.* *Bibl. Orient.* *p. 88. § 27.* Papa Joannes apud ethnicos quoque
diceceses novas instituit. Franco
Perusinus ex Ordine Prædicatorum Ev-
angelium promulgabat Persiæ subjectæ
Tartaris: ibique ac vicinis in locis ma-
gnus hominum numerus Christo adjun-
ctus erat. Id edoctus Papa urbem Sul-
taniam, quam Magnus Canus Aliaptus
pro sede sibi sua nuper condiderat, esse
civitatem, immo metropolim sacram vo-
luit: & primum ejus Archiepiscopum
renun-

renunciavit Fratrem Franconem: cui sex alios ejusdem Ordinis Fratres addidit ut Episcopos Suffraganeos, ac expeditionis apostolicæ adjutores. Diploma dedit I Maji an. 1318. Non autem video, quo jure Papa se facere ex urbibus civitates posse crediderit; aut quæ necessitas postulaverit, ut eis hunc tribueret titulum: dummodo ita dignæ spectatu fuerint, ut episcopatum non adducerent in contemptionem.

Sæcul. XIV.
A.C. 1318.

Magnus Tartarorum Canus tunc temporis erat Abufaid Bahadur, qui anno 1316 rebus humanis erepto suo patri Aliapto successerat undecim solum annos natus. De imperio Tartarico contendebat cum eo Schachus seu Princeps Usbechianus: cui Papa per epistolam 28 Martii anno 1318 datam gratulatus de favore in Christianos, ut religionem veram amplecteretur, suasit, orans, ut apostolicos viros protegeret, ac revocaret factam ante triennium inhibitionem ne ad divinum officium pulsaretur æs campanum.

*Bococ. Sup-
plem. p. 4.
Bibl. Orient.
p. 32.
Rayn. n. 2.*

Eodem tempore scripsit Offino Regi Armeniæ, qui Episcopum & duos Equites tanquam Legatos cum interprete ob res magni momenti ad eum miserat. Cum nostra in aula essent, ajebat Papa, comperimus Armenos quanquam de

Id. n. 3.

Sæcul. XIV.
A.C. 1318.

Christianorum nomine gloriantes in nonnullis fidei dogmatibus & in quibusdam ceremoniis discrepare a Romana Ecclesia. Itaque accitis in conclave nostrum Legatis tuis fidem ac ceremonias nostras privatim per interpretem exposuimus. Interrogatus dein Episcopus rotunde dixit eandem esse suam tuamque ac tibi subjectorum fidem. De ritibus fatebatur in Armenia Sacerdotes simplices conferre Sacramentum Confirmationis, & consecrare oleum ad Extremam Unctionem: etsi apud nos utrumque sit Episcopo reservatum. Adjunxit, hoc eos non facere per contemptum, sed ex ignorantia & simplicitate: suamque professionem fidei nobis scripto tradidit.

Rayn. 1267.
n. 75.

Tum Papa Joannes protulit fidei professionem Romanam, quæ ad verbum eadem erat ac illa, quam Clemens IV ad Michaëlem Palæologum miserat anno 1267. Notanda ibi censeo hæc verba: Animæ, quæ hoc ex orbe abeunt ab omni peccato puræ, mox in cælum recipiuntur. Forsitan ea non posuisset Papa Joannes, si hanc confessionem ipse confecisset. Epistolam dabat 29 Aprilis; ac similem misit ad Catholicum seu Patriarcham Armenorum, & ad Præfules ei obnoxios. In literis ad Regem statim memorabat Legatos ob causas alias

Sup. lib. 85.
S. 55.

lias venisse, ac mentionem concordiae Sæcul. XIV.
 cum Romana Ecclesia accessisse tantum. A.C. 1318.
 Illæ causæ aliæ contingebant stimulos
 Occidentis Principibus adhibendos, ut
 Orientem adirent Syriæ recuperandæ
 gratia. Unde suspicamur, hanc reconci- Rayn. 1317.
 liationem haud fuisse magis seriam, quam n. 35.
 tot alias. Nam Armeni suas consue-
 tudines nequiquam mutarunt vel in mi-
 nisterio Confirmationis, vel in consecran-
 do oleo infirmorum.

§. XL.

Conjuratio contra Papam.
Magia.

Jam dudum erant conflatae conspiratio-
 nes in Papam: sic docet mandatum
 anno 1317 injunctum Gaillardo Rejensi
 Episcopo, ac Petro Despresio postea Car- Ibid. n. 51.
 dinali, ut inquirerent in Petrum Arti-
 gium choro Pictaviensi & sacello Pa-
 pæ præfectum, discordiam ipsum inter
 & Cardinales molitum. Cum eum car-
 ceri addixisset, compererat plura malæ
 hominis vitæ peculiaria, quæ antea ne-
 scierat. Deinde ob paratum sibi vene- n. 52.
 num de antidotis saluti providit suæ, &
 ad Carolum Marchiæ Comitem Gallo-
 rum Regis fratrem ita scripsit: Quidam
 perfidi, ut scias, & omne ponas dubium,